

**ЕВРОПЕЙСКО ВИСШЕ
УЧИЛИЩЕ ПО ИКОНОМИКА
И МЕНИДЖМЪНТ**

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

**ПРИЧИНИ ЗА ИКОНОМИЧЕСКОТО НЕРАВЕНСТВО В
МОДЕРНИТЕ ИКОНОМИЧЕСКИ ТЕОРИИ. КЪДЕ Е ИЗТОЧНИКЪТ
НА ВИСОКИТЕ ДОХОДИ - ВИСОКАТА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ
ИЛИ УМЕНИЕТО ДА СЕ ПРИСВОЯВА?**

Изготвил:

Проверил:

София, 2017

УВОД

Неравенството - причините за него, както и политическите и социални последици - буди безпокойство в икономическите среди. И Аристотел и Макиавели свързват определено разпределение на богатството с характера на политическите институции. Русо е посветил научен дискурс в изследване на причините за разрушаването на морала и политическото равенство, което той приписва на човечеството още от най-ранна детска възраст.

В сравнение с тези класически автори, съвременните изследвания на корените на неравенството остават доста ограничени. В последните години, икономистите полагат значителни усилия в изследване на последиците от неравенството върху растежа и развитието¹. В политическата наука, процъфтява литературата относно въздействието ѝ върху нея политическите институции и конфликти². Въпреки това, много малко теоретични разработки разглеждат основните причини за еволюцията на неравенството. Повечето приноси са чисто аритметични / статистически или се ограничават до икономически променливи като несъвършени кредитни пазари, които от своя страна остават необясними.

1. Неокласическа теория

"Принципи на икономиката" на Алфред Маршал 1890 г. се счита за най-важната крачка към появата на неокласическата икономика. Маршал обяснява цената като пресечна точка на кривите на търсенето и предлагането. Въвеждането на различни пазарни периоди е било важно нововъведение на Маршал. Той разглежда търсенето и предлагането като стабилни функции. Той твърди, че предлагането е по-лесно да се променя за по-дълги времеви хоризонти и по този начин става по-важен определящ фактор за цената в дългосрочен план.

Въз основа на класическата традиция, неокласическата теория подчертава ролята на неравномерното разпределение на умения и капитал, които определят производителността на индивида в генерирането на бедност, в рамките на

¹ Kahhat J. 2007. Markets and the dynamics of inequality. Backgr. pap. prepared for "Markets, the State and the Dynamics of Inequality: How to Advance Inclusive Growth," United Nations Development Program, Bur. Development Policy, Poverty Group

² Boix C. 2010. A Theory of State Formation and the Origins of Inequality. Unpublished manuscript, Princeton Univ

пазарната конкурентна икономическа система. Пазарните неуспехи, като външни фактори, моралния риск и обратния подбор, както и непълната информация също се разглеждат като фактори за влошаване на бедността³. Несигурността може да играе основна роля в причиняването на бедност, защото бедните са по-уязвими от шокове за тяхното благосъстояние (например рецесия, болест). Както и в класическата теория, има и скептицизъм относно ролята на правителството, въпреки че може да се подкрепят някои политики за справяне с пазарните неуспехи в някои случаи. Например микрокредитирането или кредитните съюзи се разглеждат като потенциално ценни от чисто икономическа гледна точка. Това е така, защото тези съюзи могат да преодолеят моралния риск, свързан с отпускането на заеми на бедни лица, когато те са изправени пред колебания в доходите или желаят да започнат малък бизнес. В противен случай, моралният риск причинява високи социални разходи и / или ограничава кредита. И накрая, лошият избор, който се критикува от класическия подход, понякога може да бъде рационализиран като информационните проблеми, които могат да бъдат частично решени чрез "дребномащабни политики", насочени към тях пренасочване на стимули⁴.

По силата на втората теорема на теорията на благосъстоянието - според която Парето ефикасно разпределение може да бъде постигнато след преразпределение, при условие че се извършва оптимално – политиките на преразпределение, насочени към намаляване на неравенството, могат да бъдат неутрални по отношение на ефективността. Въпреки това, подобно на класическата гледна точка, неокласическите икономисти обикновено се съгласяват, че в повечето практически ситуации целта на пълното доходни равенството, например, не може да бъде постигнато, без да се стига до твърде висока цена от гледна точка на ефективността.

Всъщност, настоящите икономисти в областта на благосъстоянието спазват критерия "Калдор-Хикс": „обществената политика е оправдана, ако води до печалби над загуби, така че да бъде винаги възможно за победителите от

³ Davis, E. P. (2012), "The crisis and the kingdom", Wipf and Stock, Eugene, Oregon

⁴ Banerjee, A., Duflo, E. (2012), "Poor economics: a radical rethinking of the way to fight global poverty", Public Affairs, ISBN 978-1-58648-798-0.